

כדורגל

הרומאים

לפעמים נדמה כי עזות-המצפה והתוצפה של עסקי הספורט בישראל עולה על ניוונום. שתי עזויות נמרצות לכך ניתנו השבוע. לפני שלושה שבועות בוטל ברגע האחרון משחק הכדורגל שעמד להיערך בין קבוצות שמשון והכה, בליגה א'. אלפי צופים ש-שילמו בכסף כדי לחזות במשחק נאלצו לחזור ריקים הביתה, מבלי שכספם הוחזר להם, בגלל אי-יכולת עסקי הקבוצות לי-הסכים על שופט. עסקני הכה, שהמשחק היה צריך להיערך על מגרשם, הבטיחו לפצות את הצופים. הם פירסמו מודעות בהן הודיעו באותיות מאורות-עייניים כי הכניסה למגרש תתן לבעלי הכרטיסים הישנים, ולאחרים תובטח כניסה תמורת הסכום הסמלי של חצי לירה. אולם כשהגיעה שעת מכירת הכרטיסים התעלמו אנשי הכה לחלוטין ממודעתם, גבו תמורת הכרטיסים סכום של לירה אחת. מקרה שני של התעלמות מהבטחה מפור-שת אירע סביב משחק מכבי והפועל. עסקני ההתאחדות הודיעו במפורש מעל גבי ה-מודעות, כי הכרטיסים למשחק החגיגי שית-קיים ביום העצמאות ימכרו במחירים עמ-

וזאת לא היתה יוגוסלביה של היום. אז שיחקו שחקנים כמו בובק וצ'יבוקסקי. לתת להם אז גול זה כמו היום לנצח אותם. עם הרוח, כלי רוח. אז אחרי תקופה ארכוה חזרנו לאותו מגרש. אבל היום, מן הבחינה הטכנית, זהו אחד מהמגרשים הכי טובים בארץ. אבל מה? אם אפשר לסלק משם את הים והירקון זה היה "המגרש". ככה, הרוח פשוט מפריעה לשחק. ובשבת היתה שם רוח כזאת שחשבתני שאני משחק כדורגל על סיפון אניה ולא על אדמה. ה-רוח אפילו כיפפה את תורן הברזל של הדגל. אז מה צריכים להגיד שחקנים כמוני שאינם עשויים מברזל? התחלנו את המשחק. ודחקא במחצית ששיחקנו נגד הרוח הבקענו את הגולים. תיכף בהתחלה הכנסנו שני גולים והיינו בטוחים שלירושלים הם כבר יתביישו לתזור. מה שאני לא יכול לסלוח להפועל ירושלים זה דבר אחד: הם קבוצה שאמנם התקדמה יפה ומשחקת יפה כדורגל והמקום הששי בליגה הלאומית מגיע לה בהחלט, אבל יש להם שחקן אחד שני, שהוא בעצם שחקן כדורסל. הוא בכלל לא בסגל אצלם. אבל כשהם באים לשחק נגדי הם מביאים אותו, כדי שישמור עלי באופן אישי. אחרי שהכנסנו שניים, הפועל ירושלים תפסו את הרוח ובעזרתה השח את התוצאה. מול שלפני הסוף הספקתי עוד לכבוש שער היתרון. בעצם זה היה צריך להיות פנדל. הייתי ברחבת ה-16 והמגן תפס אותי כש-הייתי עם הכדור, בשתי ידיים. אבל השופט התחשב בחוק היתרון, ואני התחשבתי ב-שיפט והעברתי את הכדור מעל לשוער לשער, שלא יצטרך לרוץ הרבה. היינו בטוחים שבחצי השני, כשנשחק עם הרוח, נגמור איתם כמו כלום, אבל החברה קיבלו בשחון עצמי ולא שיחקו, והי-ירושלמים הצליחו להשחת 3:3. כשהיה 0:2 לטובתנו, אמרו השחקנים ה-ירושלמים לשוער שלהם, יראוני, שהוא מכר את המשחק. אמרתי להם: "בטח. הוא מכר לי אותו ב-500 ל"י, אנחנו עובדים יחד באגד. אבל אחרי המחצית, כששיראני עצר שני גולים בטוחים שלי ושל צפדיה, כבר לא היה איכפת להם מהמכירה הזאת.

טניסאי איילה מנוצה מול מנוצה= מנוצה

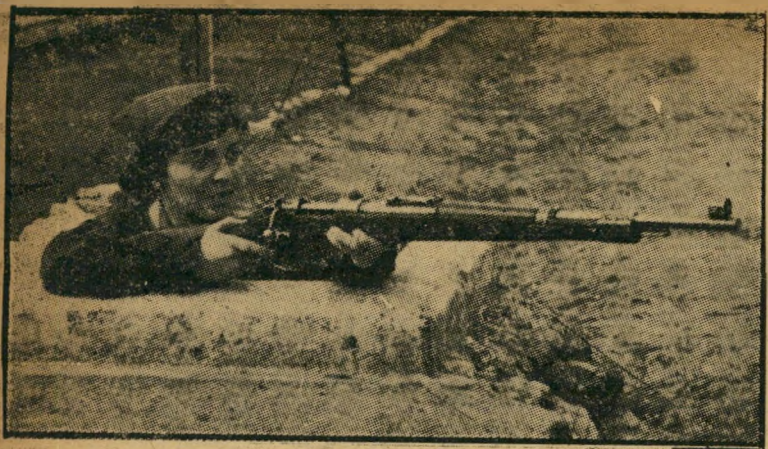
טניס

תקות שווא

בשבוע הפעמים בהן השתתפה במשחקי גביע-דייוויס בטניס, נחלה ישראל כשלונות רצופים. השבוע, בתחרות השמינית, קיחתה לזכות סוף-סוף בנצחון ראשון. כי טניסאי אלעזר דוידמן ואריה אבידן התכוננו להתח-רות נגד נבחרת צ'יילי, שגם היא לא זכתה עד כה בנצחון. היום הראשון של התחרויות, שהתקיימו באיצטדיון הטניס הועיר ברמת-גן, היה מעודד. אריה אבידן אמנם נכנע בקלות לר-קטה השביעית בעולם, לואיס איילה, אך אלוף ישראל הבלונדי אלעזר ("לור") דוידמן (23) הצליח לגבור על סגן-אלוף צ'יילי, הענק פטריצ'ו רודריגז.

תוצאות היום הראשון, 1:0, בישרו את ראשית ההצלחה המתקת של ישראל. "דוידמן יפסיד לאיילה, אבידן ינצח את שני הצ'יילאים במשחק הזוגות", התנבא עסקן אופטימי בתום היום הראשון של המשחקים. התוצאה הסופית תהיה 2:3 לטובתנו". איילה בן ה-27, שהופיע למשחק הזוגות עם שחקן המילואים אגירה, גיהל כמעט בברו את המערכה נגד דוידמן ואבידן. הט-ניסאי השחום הצליח למשוך את שני היש-ראליים אל הרשת, שלא כדורים ארוכים אל קצות המגרש, שהישראלים לא השיגום. לשיא הגיע איילה, המסיר בעולם בלתיית אשתו, כשהגיע תורו לשלוח ארבעה כדורי-פתיחה. הוא ירה ארבעה כדורי בזק, אשר הישראלים לא הצליחו כלל לגעת בהם. **אין ממי לזמור**. דוידמן בנו של מאמן הטניס הנוודע וילי, לא שם לב לנעשה. הוא ניסה לשחא לקלוט את כדוריו של הצ'יילאי, שלא התאמץ כלל. כשנכשל, הגיע בכעס בראשו, חזר אל פינתו בקצה הקו האחורי של מגרש החול.

למחרת נכנע פעם נוספת, במשחק יחיד נגד איילה. בניגוד לכל הנבואות, הפסיד גם חברו אריה אבידן במשחקו נגד פטרי-צ'ו רודריגז. הצ'יילאים ניצחו 1:4. נאמן דוידמן גבה-הקומה, שעה שניגב את זיעתו: "מה הפלא שאיילה כזה מחסל אותנו בקלות? כבר שנתיים שהוא נעדר מצ'יילי ומסתובב בעולם כדי להכיר את הטניס. בארץ משחקים תמיד אבידן נגד דוידמן, ולשם גיחן דוידמן נגד אבידן. אין פה ממי ללמוד לשחק."

בתיה ורפנו (1960) בתוכנית הרגוה...

קולנוע

סרטים

זרע המחלוקת

בעיה אינטימית (פאר, תל-אביב; בריי טניה) היא בעיית ההזרעה המלאכותית. עצם העלתה בסרט היא צעד נועז, אולם צורת הטיפול בה אינה כה משכנעת. הבעיה שהסרט מנסה להציגה היא בעיה שעדיין לא נמצא לה פתרון מבחינה חוקית, צבורית ודתית: האם גרימת הריון לאשה עלידי זרע גבר שאינו בעלה, באמצעות מזרק רפואי, מהחיה מעשה ניאוף או לא? הסרט מעלה את הבעיה, בגוללו סיפור מעשה שאירע לזוג נשוי. הוא (אנטוני סטיל) רוכב מכוניות המשתתף במירוצים. היא (הומרת ג'וליה לונדון) זמרת. הוא מקנא לה מאוד. ברוב קנאותו הוא מכניס אותה להריון בסצינה פומבית למחצה. אולם בתאונת מכונית קורה אסון כפול לשניהם. היא מאבדת את חלדה והוא את כח הגברא. אולם כדי להחזיק בגבר שלה, משתוקקת הזמרת מאוד לילד. היא מקבלת אותו מ-מזרקה של רופא שויצ'י. קנאותו של הבעל אינה יכולה לשאת עובדה זו והוא מגיש תביעת גירושין מאשתו. כך מגיעה הבעיה לליבון יסודי באולם בית-המשפט, בסיפורי שני הצדדים, בסענות פרקליטיהם ובשיקולי המושבעים. המוש-בעים אינם מצליחים להגיע למסקנה סופית אם הזרעה מלאכותית היא מעשה ניאוף. הם נחלקים בדיעותיהם, ואינם קובעים תקדים. כלפי החוק לא קבע גם הסרט עמדה בענין זה, אולם מבחינה רגשית הוא מעצב את דעתו של הצופה בעד ההזרעה המלאכותית.

שלושה באכחנה

הפושעים לגיהנום (הוד, תל-אביב; צרפת) סיך לסירת סרטי הסיטואציות של השחקן-הבמאי ורברט חוסיין. אחרי ש-הכניס תמישה אנשים לתוך מרתף (בהמוגזז מעל לכל) שם הם ממתינים לגורדין המחת שלהם, בעוד משחרריהם עשויים לבוא בכל רגע; ואחרי שהכניס זוג לתוך בקת דיי גים (בהמרגלים בליזה) שם הם מנסים למצוא מי הוא סוכן אמיתי ומי הוא מדומה, הכניס הפעם חוסיין לתוך מבחנה האנושית שלו שלישייה.

השלושה הם שני פושעים שברחו מבית-הסוהר (סרג רגיאי והנרי וידיאל) ונערה בודדה (מרינה ולאדי) שהפושעים רצחו את בעלה. השלושה נמצאים בבית-הבודדה על חוף הים. הפושעים מחכים לרגע בו יוכלו להמלט, ואילו הנערה מנסה לנצל את הזמן שברשותה כדי לנקום את מקמת בעלה ההרוג. היא מגרה את שניהם, מקמה לעזור את קנאתם ולגרום לחיסולם האחד בידי השני. למעשה, זהו הראשון בסדרת הסרטים של חוסיין, שעוכב עלידי הצנוורה אחרי ש-נפסל לפני כמה שנים. הפעם התיכר הצני-זורה את הסרט להצגה, קיצצה תמורה רק קטע בו רוצחים שני האסירים הנמלטים כמה סוהרים בדרך מנוסתם. כילפני שהביא את גיבורי סרטו לסיטואציה אותה רצה להבלוט, מגיש חוסיין בסרטו קטע חזי של בית הסוהר, שאם כי אין לו שום קשר להמשך העלילה, הוא החלק החזק ו-המרשים של הסרט.

בניגוד לסרטי האחרים, הסיטואציה אליה נקלעים הפעם גיבוריו של חוסיין אינה מיוחדת במינה וגם סופה חזוי מראש, ו-משום כך חסר הסרט את המתח החיוני כל כך לעלילה המתפתחת באיטיות ושמסי-פר גבוריה מצומצם.

אמנות

מחול

הגדה ספרדית

הנסעיה בשדה האמנות בישראל, לפני עשר שנים, היה ביקורם של זוג הרקדנים הספרדיים רוז'רו ואנטוניו. ערב הופעתו באולם אהל שם בתל-אביב, היה אנטוניו רואין סודר, שנחשב אז לגדול הרקדנים הספרדיים בעולם, נרגז עד מאוד. "הורגים לי את התכנית. אילו ידעתי שאלה יהיו ה-סידורים, לא הייתי בא!" הטיח הצעיר הת-מיר והשתחרר בפני מארגני הופעתו (העולט 665). האורות לא היו בסדר, הבמה לא היתה מתאימה. בהצגה לא ראה חלק מהקהל את רגלי הרקדנים. אבל ההצלחה היתה עצומה. כל הכרטיסים לכל ההופעות ש-נערכו בארץ, נמכרו. אחת שלא יכלה להשיג כרטיס היתה בתיה ורפנו, ילדה שחורחור וגמכות-קומה, כבת 10. בתיה, ילידת בולגריה שעלתה עם הוריה ארצה בהיותה בת שנה, השתוקקה מאוד לראות את הופעתו של הרקדן הגדול. היא עצמה היתה רקדנית, שלמדה מחול אצל מיה ארכטובא. אולם בתו של רוכל הגר-עינים העני מרחוב אלנבי לא יכלה להרשות לעצמה לקנות כרטיס.

היא התגנבה לפני ההופעה אל מאחורי הקלעים של הבמה. העובדים רצו לסלק אותה, אולם אנטוניו הנרגז הבחין בה במק-רה. לרגע שכח את זעמו, התפנה אל הילדה הקטנה. היא ידעה ספרדית וסיפרה לו את סיפוריה. אנטוניו הגדול הזמין את בתיה רבים התיחסו אז אל בתיה כחשודות, סב-רו שהיא נחתה רק עלידי הורים הרוצים בכל ליבם שילדחם תהיה ילדת-פלא. הוריה של בתיה אמנם האמינו שבתם היא ילדת-פלא, אולם במקרה זה היה להם כל היסוד לאמונה זו. אחרי שבחן אותה, הודיע אנטוניו שבתיה היא כשרון גדול וכי הוא רוצה לקחתה עמו לספרד כדי שתשתלם. אולם הוריה של (המשך בעמוד 20)

בתיה ורפנו (1950) נולדת אגדה...

כאלה יש כבר מסורת של הפסדים, והתור-צאות של משחקי הנבחרות ששחקן נגד סטאנדאר ליאז, פרטיזן. וואשאש יוכיחו. אין להעמיד נבחרת שלא שיחקה והתאמנה יחד, אפילו שיחקו בה שחקנים הכי טובים. אבל לא זאת הסיבה שאני לא השתתפתי בנבחרת מכבי, למרות שאמרו לי שהייתי יכול לעזור שם בכמה. מצבים. פשוט מאד: השרירים כבר כואבים מרוב משחקים, ו-אשתי, כששמעה שרוצים שאשחק גם ביום העצמאות, אמרה: או אני או המשחק. אז בחרתי בה ונסענו לטייל לנהריה. מה זה, יום העצמאות או לא יום העצמאות?! מספיק היה לי המשחק בשבת נגד הפועל ירושלים. בהזדמנות זו חכננו את המגרש החדש באיצטדיון המכביה בצפון תל-אביב. רבות, למגרש זה יש היסטוריה. זה המקום שבו התחלתי לאסוף כדורים, לפני שנהייתי שחקן. זה המקום שבו התגליתי ככוכב במשחק נגד תורכייה בשנת 1951. כשדפקנו איתם 1:5. וכאן המקום שהכנסתי שני גולים ליוגוסלביה, כשהם ניצחו אותנו 2:5.